

Kovács Géza

Kapuk

Megjelent a Nyelv és Tehetség Alapítvány támogatásával

ISBN 978-963-7365-77-5

© Kovács Géza

**Kiadó és nyomda:
BIRÓ family Nyomda és Könyvkiadó**

**Budapest
2009**

TARTALOM

Jóna

Kapuk

A juhok kapuja

A völgy kapuja

A vizek kapuja

A halak kapuja

A forrás kapuja

A szemét kapu

A börtön kapu

Az ó kapu

A Miphkad kapu

Az Efraim kapu

A lovak kapuja

A napkeleti kapu

Szindbád

Fátyol

Töredék

Rókák

Kórus

Sétálok,

Dobszó

Gyűrött tükör

Philadelphius levele a Psyché-fennsíkon lakókhöz

Cséplés

Betlehem

Abednegó sétája Babilonban

A szem

Klei-nesek haRuah

A bárka

Játék

Edény

Kapcsolatok

A báránybőrbe bújt bárány

Mákostészta halászlével

Képvers Malevicsnek

Elidegenedés

Átváltozás

Maszk

Színlelés

Szulimánusz három mondata

A bohóc

Genézis

Kövek

Sárdonix

Krizolith

Agát

Jáspis

Krisopráz

Topáz

Berillus

Ónix

Kálczedon

Szárdiusz

Smaragd

Gyémánt

Jácint

Zafír

Amethiszt

Karbunkulus

Jóna

És fekszik Jóna a cethal gyomrában. Bőrét kocsonyás vörösmoszat borítja, bőrét tündérhínár lyuggatja át. Szemére ráborul a vízililiom, szemgolyóját átokhínár szövű körbe. Fülébe vízikalász tapad, tócsagaz borítja el füljáratait. Szájába benő a piros tengeri liliom. Nyelvén virágzik a tigriscsíkos tengeri rózsa. És mégis felül. És elkezd mászni a cellák felé. Kitapogatja a cellák falait. Lesöpri a cellák faláról a kék hajás medúzákat. Az orgonasíp korallal benőtt cellák falait letakarítja. Vízicsillag telepszik meg Jóna karjain. Lyukacsos agancsszivacs akad kezeibe. Lábat áttersző bunkós zsákállat ejti rabul. Bíbor szívű lyuggatja át tüskéivel talpait. Oldalát narancsszínű tengeri csillag döfi át. Álarcos tengeri pók fonja lábait a hátára. És mégis megy Jóna előre. Kitépi a cellák kulcsait a börtönőrök kezéből. Lesöpri a kacsakagylót a kulcsokról. A nagy sonkakagylótól megtisztítja a zárat. És elfordítja a zárban a kulcsot. Feketepontos fonálsiga telepszik hörgőibe. Tüdejét végigszántja a leopárdcsiga. Legyező mohaállat telepszik szívébe. Ereit narancssárga legyezőkorall igyekszik elzárni. Egy cafranghal úszik át testén, megtelepedve gyomrában. Beleiben bohóchal fickándozik. És Jóna feltépi az ajtót. Kakashalak csapatait zavarja el a cella ajtajától. A csíkos pókhalat összemorzsolja a láncok mellett. És összezúzza a láncot, összezúzza a láncokat. A lélek láncait, a lelkek láncait.

Idegfonatait öpettyes ajakossal tépegeti szájával. Agyterületeit szivárványhal csapdossa uszonyaival. Inait hosszúcsőrű túhal próbálja elharapni. Parázsszemű pontylazac akarja szétromcsolni ízületeit. Csontjaiban citromlazac telepedik meg. Kolibrihal úszik bele koponyájába. És széttekint a cellában Jóna. Elkergeti a fekete neonhalat a cella belsejéből. A lángvörös pontylazacot elüzi. És felrobbantja a cellák falait. Megszabadult Jóna, megszabadultak a lelkek.

Három nap, három éj. A cethal gyomrában, a cethal beleiben, a cethal gyomrában. Három nap, három éj rombolta a cellákat, ütötte le a zárat, tépte a láncokat. Három nap, három éj tépte ki a kulcsokat a börtönőrök kezéből. Három nap, három éj próbáltak benne, a kenyérben, a börtönőrök megkapaszkodni. Három nap, három éj hiába keresték a börtönőrök a kenyér kovászát. A három nap, három éj eltelt. Az első kéve áttörte a cethal gyomrát, átfúrta a cethal beleit, átrobbantotta a pokol mennyezetét. Kévek jönnek utána, jönnek és jönnek. Három nap, három éj.

Három nap, három éj

a halnak gyomrában,
a halnak beleiben,
a halnak gyomrában.

Három nap, három éj

a Seol torkából kiáltott,
a tenger szívéből kiáltott,
az alvilág méhéből kiáltott.

Három nap, három éj

a mélységbe vetették,
áradat vette körül,
körülfogta a víz.

Három nap, három éj

habok és hullámok vonultak át rajta,
körülvették a vizek a lelkéig,
az örvények egészen a lelkéig értek.

Három nap, három éj

ár kerítette be,
mélység és örvény vette körül,
hullámok és habok mentek át rajta.

Három nap, három éj

hínár szövődött fejére,
vörösmoszat lepte be testét,
bőrét tengeri szőlő lyuggatta át.

Három nap, három éj

legyezőkorall takarta be tüdejét,
pettyes csikóhal lakott hasüregében,
kolibrihal és kakashal úszott át rajta.

Három nap, három éj

a hegyek alapjáig süllyedt alá,
lesüllyedt a hegyek gyökeréig,
a hegyek fenekéig szállt alá.

Három nap, három éj

a föld reteszei elzárták,
bezárult mögötte a föld,
a föld závarjai összecsúsztak felette.

Három nap, három éj

és kiemelte életét a múlásból az Úr,
és felhozta a veremből az Örökkévaló,
és kiemelte életét a sírból az Örökkévaló Isten.

Három nap, három éj

bágyadozott benne a lélek,
mint elázott szárnyú madár,
a lélek elcsüggedt benne.

Három nap, három éj

és kiköpte a hal Jónát,
és Jóna visszatért a nap alá,
és kivetette a hal Jónát a szárazra.

Három nap, három éj.

Kapuk

Kapuk nyitódnak és csukódnak,
akár egy másik történetben.
Kapuk nyitódnak és csukódnak,
nem nyílt kapu soha szebben.
Kapuk nyitódnak és csukódnak,
régen a kaput nem ismertem.
Kapuk nyitódnak és nyitódnak...
És most belépek, most nyitva a kapu.

A juhok kapuja

Egy bárány érkezik a kapun keresztül. És ezzel kezdődik minden. Kapcsoljátok be a reflektorokat! Az angyal átrepül Egyiptom felett azon az éjszakán. Az „émen” kapu nyílik, a juhok kapuja. Az angyal átrepül Egyiptom felett. Megpillantja a vért a juhok kapuján. És továbbrepül. Kapcsoljátok be a reflektorokat, mert ezzel kezdődik minden! Állítsátok helyre ifjak és vének, férfiak és nők, kenetkészítők és ötvösök, állítsátok helyre a juhok kapuját! És kezdődjön el a történet! Kezdődjön el a történeted! Egy bárány érkezik a kapun keresztül. A juhok kapuján.

A völgy kapuja

„És én Nehémiás a Jeruzsálemben töltött harmadik napon megálltam a völgy kapujánál. Itt fúrta át az első kéve a pokol mennyezetét. És én Nehémiás a Jeruzsálemben töltött harmadik napon megálltam a völgy kapujánál. Elsétáltam a sárkánykúthoz. Itt ölték meg a sárkányt. Köröskörül óriási szeméthegek. Itt fúrta át az első kéve a pokol mennyezetét. A rés a völgy kapuja. Ne féljete Szanballattól. Ötvösök, kereskedők, nemesek, leányok, gibeoniták építétek a völgy kapuját! Ötvösök, kereskedők, nemesek, leányok, gibeoniták meneküljete a völgy kapuján! Itt robbantotta fel az első kéve a pokol mennyezetét. Ne féljete Szanballattól! A rés a völgy kapuja. Meneküljete, meneküljete a völgy kapuján!”

A vizek kapuja

Ez itt a vizek kapuja. A küszöb alól héber, ógörög, arámi betűk bugyognak fel egy forrásból, arab szótagok csörgedeznek egy érben, latin, gót szavak fickándoznak a patakokban, angol, német, cseh mondatok úszkálnak a folyókban, afrikai, dél-amerikai szövegrészletek nyüzsögnek a tengerekben. Valamennyi nemzet, valamennyi nyelve, nyelvjárása forrong az óceánban. Ez itt a vizek kapuja. Könyvek rakódnak könyvekre. A könyvek lapjai között medúzák, vízínövények, tengeri csillagok. A könyvek lapjai között vörös, sárga, kék halak úszkálnak. Virágozik, burjánzik, él minden. Bibliák rakódnak Bibliákra. Kezek adják más kezekbe. Ujjak lapoznak. Szemek kutatják a sorokat. A lapok tükreiben arcok, arcok, arcok. Arcok a víztükörben. A tükrök formálják az arcokat saját képükre. Ragyogó szemek, tekintetek. Az odaszántak építik a kaput. A nátineusok építik a kaput. A vizek kapuját.

A halak kapuja

És jöjjenek be a kapun! Szóljatok nekik, hogy jöjjenek be! És érkeznek a kapun. Baszk, tiroli, anatóliai toporog, bajor, alpi, lappid lép egyet, busman, hottentotta érzékeli a hívó szavakat, sémi, szemang, aéta hallja a trombita hangját, tibeti, mongol, tungid gyalogol a kapu felé. Ez a halak kapuja. Hallgassatok a hívó szóra! Evenki, lamut, karagasz fogja sietősre a lépteit, maláj, berger, tuareg fut, etióp, nuarek, nuba rohan, szongai, kafir, zulu beveti magát a kapun. A halak kapuján. És jönnek ebek természetével. Dingó, pária kutya toporog, masszin eb, schnauzer lép egyet a halak kapuja felé. Lajka, jávoreb tűnik fel, spániel, kotoréke szalad, kuvasz, boxer vánszorog, uszkár, bulldog kúszik be a halak kapuján. És eb természetük felszívódik a semmiben. És kapnak új természetet. Tömegek érkeznek hosszú sorokban a Jordán folyóhoz. Tömegek érkeznek hosszú sorokban a halak kapujához. Alámerülnek a vízben. Alámerülnek a halak kapujánál. Hajtsák az előkelők a járomba a fejüket, és segítsenek a halaknak! A halak kapujánál halak születnek. Dunai ingola, kecsge rejtőzik az ikrában, pisztráng, csuka moccan, pirosszemű kele, márna növekszik, kárász, harcsa lélegzik a kopoltyúival, angolna, sügér csapkod a farkával, amur, rózsahal fickándozik, neonhal, lazac bukkan föl a habokból. Halak, halak, halak a halak kapujánál. Ez a halak kapuja.

A forrás kapuja

A forrás kapunál van a kút. A kútból szökőkútként vízszugár tör ki óriási robajjal. Több száz méter magasra emelkedve vízesésként hull vissza. Több száz kilométeres körzetben cseppek és cseppek. Ahová a cseppek hullanak a magok kicsíráznak, virágok nőnek, fák hajtanak ki, gyümölcsök teremnek. Terem a szeretet-ribizli, az öröm-szőlő, a béketúrás-cseresznye, a szívesség-szilva, a jószág-narancs, a hűség-kókuszdió, a szelídség-ananász, a mértékletesség-dinnye. Hirtelen óriási szél kerekedik, a szél ajándékokat hoz messzi vidékről. Szóljanak a szájak! Kezdenek el szólni Elohim félelméről! Szóljanak a szájak! Jöjjön ki az ajkak közül a bölcsesség beszéde! Jelenjen meg közöttünk a jövő! Rezzegtesse meg a levegőt a tudomány beszéde! Üzenetek érkezzenek egy másik dimenzióból! Hagyják el az ajkak a különböző nyelvek! Angyalok nyelve. Ajkak magyarázzák a nyelveket! Érkezzenek üzenetek egy másik dimenzióból! Hagyják el prófétáló szavak az ajkakat! Gyógyuljanak be a lélek vágott sebeit! Dolgozzanak a vesék! Válasszák el az értékes vizeket a szennyezett vizektől! Különüljön el a szellem és szellem! A nem látott dolgokat hozza be a nyelv a valóságba! Épüljenek az álmok valósággá! Gyógyuljanak meg a betegek, függesztődjenek fel a természetes világ törvényszerűségei! Jöjjön el a csodák korszaka! Hirtelen óriási szél kerekedik, a szél ajándékokat hoz messzi vidékről. Egy másik dimenzióból. Eljött a csodák korszaka.

A szemét kapu

Egy kapu. Egy kapu, amely egyik irányba nyílik. A személyiség oldalán nyílik a kapu. A psziché oldalán kapu nyílik. Kapuk nyílnak, kapuk csukódnak. Kifelé nyílnak, befelé csukódnak. Ócska szatyrok, lemerült elemek, egy krumpli héja, mosogatólé távozik a kapun. Dögök és bűnök távoznak. Megtisztulnak a belső terek. A belső terek felszabadulnak. A szemétdombok helyét felsepert udvarok, fás ligetek, sétálóutcák, játszóterek foglalják el. Az érzelmek utcáin akadálytalanul közlekednek a járókelők. Az intellektus épületeiben harmonikusan elhelyezett szobák, bútorok. Az akarat pilótái könnyedén kormányozzák gépüket a megfelelő irányba. A nyelv hajóit egyenruhás kormányosok igazgatják mosolyogva. Egy személyiség belső terei kitakarítva. Működik a kapu. A szemét kapuja.

A börtön kapu

A kaput a király építette. Csak a király tudja megnyitni a börtön kapuit. Elszakítja a cérnákat, a madzagokat elnyírja, elvágja a zsinegeket, a köteleket elnyisszantja, leüti a láncokat. És kinyitja a kaput. A börtön kapuját. Csak a király tudja megnyitni a börtön kapuit.

Az ó kapu

Az ó kapun egy ember távozik. Egy ember, aki valaha voltál. Magával viszi a sebeket és félelmeket. Hagyd távozni! És ne menj utána! Az ó kapun elérheted múltad polcait. És rendet rakhatsz. Az ó kapu a felejtés kapuja. Aztán hagyd ott az ó kaput és menj tovább!

A Miphkad kapu

A tervasztalon vonalzó és körzők dolgoznak. Ceruzák és tollak írnak vonalakat. Utasítás alapján szárnyas lények segítik a terv kivitelezését. A futópálya a Miphkad kapu alatt halad el. A pályákon futók érkeznek, követvén az előrerajzolt vonalakat. Időnként b terv készül, időnként c terv. Időnként elfogy az ábécé összes betűje. Van akit egy hal nyel el ha lemegy a pályáról, és hal köpi vissza a pályára. Fussátok a pályát az előrerajzolt vonalak szerint! Ez a Miphkad kapu. A küldetés kapuja.

Az Efraim kapu

Az „én” megmozgatja kezeit, az „én” a kapuhoz lépked, az „én” építi az Efraim kaput. A hit tégláit megformálja szavaival. Épül az Efraim kapu. Az „én” ezen a kapun átlép egy másik dimenzióba, az „én” átmegy az Efraim kapun. A visszatérő „én” karjaiban gyümölcsös kosarak, értékek és értékek. A kapcsolatok gyűrűi az „én” ujjain. A drágakövek megvillannak. Építse az „én” az Efraim kaput! Lássa magát átlépni az Efraim kapun! Lássa magát visszatérni a gyümölcsös kosarakkal! Ez az Efraim kapu.

A lovak kapuja

A pap építi a kaput. A közbenjáró építi a lovak kapuját. A gondokat összecsomagolod, a problémákat fölnyalábolod, a dilemmákat bedobozolod. A lovak kapujánál lovak vonulnak. És hordozzák a terheket. És mások gondjait is összecsomagolod, fölnyalábolod, bedobozolod. És fölrakod a lovakra. És megpihensz a lovak kapujánál. Leheveredsz a fűbe, és jól kialszod magad. Megreggelizel a lovak kapujánál. Ez a lovak kapuja.

A napkeleti kapu

És a kamerák szegeződjenek arra a pontra! Jelenjen meg kinagyítva a monitorokon, a plazmatévéken, a kivetítővásznakon! És a kamerák szegeződjenek az Olajfák hegyének arra a pontjára! Egy saru érinti az Olajfák hegyét. A lányom képe bejárja a világot. Nagyobb szenzáció, mint az első holdraszállás lányoma. És a saruk viselője megindul lassú léptekkel napkelet felől Jeruzsálem felé. Nyíljon ki a napkeleti kapu! Szegeződjön minden szem a saru viselőjére! És az ő haja fehér, mint a gyapjú. És a szemei olyanok, mint a tűzláng. Szegeződjön minden szem a saru viselőjére! Ahogy megérkezik Jeruzsálembe, ahogy belép a napkeleti kapun. Az alfa és az ómega. A kezdet és a vég. És itt végződik minden. És minden itt kezdődik.

Emeljétek, ti kapuk, fejeteket,
emeljétek föl fejeteket, ti kapuk,
ti kapuk, emeljétek fel fejeiteket!
És emelkedjétek, ti ősrégi ajtók,
emelkedjétek föl, ti ősi ajtók,
és emelkedjétek fel ti örökkévaló ajtók!
Hogy bevonuljon a dicsőség királya,
hogy bevonuljon a dicső király,
hadd menjen be a dicsőség királya!
Ki az a dicsőség királya?
Ki az a dicső király?
Kicsoda ez a dicsőség királya?
Az Örökkévaló hatalmas és hős,
az erős és hatalmas Isten,
az erős és hatalmas Úr.
Az Örökkévaló a harcnak hőse,
Az Örökkévaló, aki a harcok hőse,
az erős hadakozó Úr.
Emeljétek, ti kapuk, fejeiteket,
emeljétek föl fejeteket, ti kapuk,
ti kapuk emeljétek fel fejeiteket!
Emeljétek ti ősrégi ajtók,
emeljétek föl, ti ősi ajtók,
és emelkedjétek fel örökkévaló ajtók!
Hogy bevonuljon a dicsőség királya,
hogy bevonulhasson a dicső király,
hadd menjen be a dicsőség királya!
Kicsoda az a dicsőség királya?

Szindbád

földet és álmokat kapott
de Szindbád lett ő a tengerész
hajón szeli az utcákat
kormányát bevonta penész
vízre lerajzolt útjait
keresi akár a nadály
látszatra elcsendesedik
belső vihar külső szabály
keres egy psyché-szigetet
betölti fejét tudomány
vándorol törvények szerint
zsebébe babér és dohány
aztán a furcsa csobbanás
nyitott könyv most a víztükör
keresi benne önmagát
betűin ő is tündököl
úszó karjai könyvlelapon
tükörbe meríti magát
micsoda cethal uszonya
vonszolja időn téren át
micsoda titkos ösztönök
viszik a híres Lord elé
új hajót kap hogy haladjon
földje és álmai felé
múltba bezsákkolt szeleket
szabaddá tesz a Lord fia
szakad az idő a tér szakad
Jeruzsálem Pest Samária

Fátyol

oroszlánok járnak az utcán
mézbe kevert eszméket esznek
pergetek mézet bőrük alól
szájuk veremek
a fátyolon innen én van ott
a fátyolon túl ott a bűn
vörös sárga lófarok-vonó
játszik egy hegedűn
fehér vonóval járok-kelek
táncom a repp a blúz a szamba
hegedűm húrjairól méz csorog le
másra magamra

Töredék

itatnak velünk egy tegnapi mesét
dolgoznak éjjel is a szellemi vesék
nyíljon meg a titok, mint a börtöncella
e versnek tárgya vagy te Jézabella
lakóhelyed lett egy újabb Babilon
porrá leszel egy végső radíron
lejárnak éveid nem kell soká számolj
leszel a menyasszony lába alatt zsámoly
benned a varjú károghat repdes
a zenéd szomorú, nem ilyen reppes
a neginóthra járd a seminith szerint
nem bírja a lábad, próbáld meg megint
ideges vagy, szívész egy románcot
retteged ezt a dávidi táncot
dolgoznak éjjel is a szellemi vesék
kiköpik az új és a tegnapi mesét

Rókák

a rókaszimbólumhoz most kilincsek a nincsek
vetítették előre azok a régi filmek
micsoda filmek peregték a kárpitok mögött
a nincsen helyére ült rókának öltözött
a vizek nem pezsdülnek csak pohárban a szóda
ha fejekre és szívbe száll a róka és paróka
a külső fal stabilan áll majd lélekbe bedől
a róka előoldalog a romkertek felől
egy új álomnak mégis alapot ásnak
gyakorolják a nevét valahol Nehémiásnak

Kórus

üss rá engem ment jegyet az te szüvedre
mint a pecsétgyűrűt az te karadon
tégy engemet pecsétül mellyedbe
ment jegyet te karodra
mert a szeretet olyan erős ment há
kedvelés kemény kemény mint pé
erős az szerelem miképpen há
kemény az szeretet ment pé
annak szénei tüzesek mint Isten lángja
az ő szeme tüzes tűznek és lángoknak lámpási
annak szénei tüzesek mint Isten lángja
úgy lobog mint a lángoló tűz és az ÚRnak lángja

az ő szeme tüzes tűznek és lángoknak lámpási
parazsa tűz parázsa és mint az sebes láng
úgy lobog mint a lángoló tűz és az ÚRnak lángja
ü neki lámpási Istennek lángja
parazsa tűz parázsa és mint az sebes láng
hevei tűznek hevei Isten lángolása
ü neki lámpási Istennek lángja
hevei tűznek hevei és mint az sebes láng
annyéra hogy sok víz sem olthatja meg a szeretetet
és folyamok nem sodorják el
oly nagy árvíz nincsen ki azt megoldta
és folyó vizek sem borejthatták el ütet
sok vizek nem olthatták meg az szerelmet
az folyóvizek is nem boríthatnák azt el
ha ember mind házabéli vagyát adnája szeretetért
az szerelem az mind semminek tartja

ha az ember minden házabeli marháját adná is ez szeretetért
is ugyan megútállyá az vagyot miként semmit
hevei tűznek hevei és mint az sebes láng
ü neki lámpási Istennek lángja
hevei tűznek hevei Isten lángolása
parazsa tűz parázsa és mint az sebes láng
ü neki lámpási Istennek lángja
úgy lobog mint a lángoló tűz és az ÚRnak lángja
parazsa tűz parázsa és mint az sebes láng
az ő szeme tüzes tűznek és lángoknak lámpási
úgy lobog mint a lángoló tűz és az ÚRnak lángja
annak szénei tüzesek mint Isten lángja
az ő szeme tüzes tűznek és lángoknak lámpási
annak szénei tüzesek és mint az sebes láng

Sétálok,

lábam alatt egy szó és a tajga.
Gazos könyvlapok fölött sétálok:
Ruah városának alaprajza.

Kívül fölpumpált napkorong és sztráda,
a sorok másként rohannak bennem.
Betűket rejt egy hörcsög pofazsákja.

Altató ébresztő, Altató
a Kockajátékos már átkelt a folyón,
ébresztő Altató, ébresztő!

Csipkerózsikát ébredni láttam,
s a betűk kockacukorra festve
oldódtak a harmóniában.

Dobszó

ha visszajöttél már térjél vissza
ha visszatérsz akkor is térjél vissza
ha nem mész el akkor is térjél vissza

térjenek meg hogy térjél vissza
hogy megtérjen térjenek vissza
hogy térjél vissza visszatérjen
visszatérjek hogy térjenek vissza

a képernyő fölül is visszatérjen
visszatérjél az olló mögül
a szavak alól is visszatérjete

telefonzsinóron is visszatérjen
lovak nélküli lovascsapattal
visszatérnek hogy visszatérjete

ha visszajöttél már térjél vissza
ha visszatérsz akkor is térjél vissza
ha nem mész el akkor is térjél vissza
térjél vissza   térjél vissza

Gyűrött tükör

ablak előtt áll és
vajúdik a korszak
tegnap milyen nap volt
ma is állítólag

fejedelmek jöttek
pont Perzsia felől
könyvekből a szél fúj
hullámszik míg ledől

paloták ablaka
gyűrött tükörré vált
torlódnak a szavak
visznek hoznak rhémát

mondatok forognak
kenyérszag és borszag
ablak mögött áll és
megszűnik a korszak

Philadelphius levele a Psyché-fennsíkon lakókhöz

Vigyétek levelem Ázsiába,
hol az ágakon ágak nőnek,
hol a bűnökön bűnök nőnek.
Hiába szóltam néktek, jaj hiába,
vigyétek levelem Ázsiába!
„Te Galatáknál született menyasszony!

Rekedten a bortól, a lelki imától,
lábad a szőlőn tiporva táncol.
Anyáddá lett a parázna asszony,
Galatáknál született menyasszony.”

Levelek ütődnek leveleknek.

Gazdagon terem az én és az én,
látom a fejsze a fák gyökerén,
szennyezett magot papírra vetnek:
levelek ütődnek leveleknek

Cséplés

Vajon megtérül-e
az Uzza-mozdulat?
Ez Kidon szerüje.

Mivé is lennék nélküle?
A cséplőhenger hogy forog.
Ez Kidon szerüje.

Pelyvából Babel épül-e?
Elég minden, mi emberi.
Ez Kidon szerüje.

Betlehem

Bennem a jászol
hogy dobog!
(Legeltek benne
démonok.)

Született bennem
valaki,
így lettem én is
az, aki...

Kicsi nem leszek
már soha.
Vagyok, Betlehem
városa.

Abednegó sétája Babilonban

A tereken hemzsegnék a könyvek,
tudományba burkolt hazugságok.
Sivárak az utcák Babilonban.
Feketébe öltöznek a lányok.

Viszonylag pontosak a tények,
viszonylag jók az erkölcsi normák,
viszonylag pontosak a számok,
viszonylag mennek együtt az órák.

Egy szép napon – mondja az Írás -,
megállnak a bölcsék s az órák,
.....
.....

A szem

„- Mit akarsz, hogy cselekedjem?

- Hogy lássak!”

A másodperc törtrésze alatt lejátszódó film lassítva pereg.

A rhéma tűzzé alakul, s behatol a szemüregbe. Egy parányi csigalépcső karfáin mondatok tekerednek, könyvek nyitódnak és csukódnak, könyvtárak emelkednek. Sejtek lüktetnek, osztódnak. Egy láthatatlan kéz formálja az élő anyagot. Forog a fazekas korongja, forog. Egy diszkosz megáll a folyadékban, szemlencsévé alakul. Erek törnek a mélybe, ágakat adnak, piros pókháló pulzál. A kárpitokon vibráló idegsejtek mintázata, nyúlványaik felfelé nőnek. Az ég kékje gyűrűzik be a pupilla köré, a szemhéjak pislognak. Útnak indul a fény.

„- Ki cselekedte ezt veled?

- Csak azt tudom, hogy nem láttam és látok.”

Klei-nesek haRuah

HaKova haJesua.

A báránnyévrt a forgósél viszi körbe és körbe a fej körül. Vastartalma lassanként kicsapódik. Egy láthatatlan kéz formál egy sisakot. HaKova haJesua. Zománczott rozetta díszítések. Az arc, a nyak védelem alatt. A sisak viselőjének gondolatai áttörnek egy másik dimenzióba. Pörög a sisak, pörög. Szakad a párkák fonala. A sisak viselője látja felrobbanni a temetőket. Emberek borulnak nevetve egymás nyakába. Tömegek sétálnak egy távoli bolygó aranyútjain. Egy trónusból vízfolyamok törnek elő. Szivárványban játszó virágok. Falevelek hullanak sebekre, melyek eltűnnek nyomtalanul. Egy könyv várakozik, hogy valaki megnyissa. Ezernyi hangszer szól, ezernyi dallam. A hitetlenség szöcskéi, a kételkedés bogarai, a pesszimizmus sáskái zavartan nyújtogatják csápjaikat, aztán zsugorodni kezdenek a sisak alatt. Egyre kisebbé zsugorodnak, élettelenül hullanak a földre. A szem, a fül kapuit nem védi sisak. A sisak viselőjétől függ, kinek nyitja meg kapuit. Az évek során óriási sisaktaréj nő a sisakon, amely tájékozódási pont újabb sisakosoknak.

HaKova haJesua.

HaSirjon tzedek.

A báránnyévrt lecsorog a mellkason. Magához vonz minden hamisságot, és tzedekként páncéllá szilárdul. HaSirjon tzedek. A válás kései kicsorbulnak, a büntudat túi elgörbülnek, az alkalmatlanságérzés dárdái visszapattannak.

A testvért fémlapjait bőrszíjak tartják. Egyetlen fémlap sem hiányozhat. Csak a teljes tzedek véd meg.

HaSirjon tzedek.

HeHagurat emet.

A páncél alatt durva gyapjúból varrt tunica. A tunicán függ a szolgálati jelvény: a cingulum. A szolgálati jelvény: heHagurat emet. Fölcsatolod a szolgálati jelvényt: az övet. Letéped magadról az érzékenység karmait, a sértődékenység tüskéit eltávolítod bőröd alól, a harag fogait kiemeled magadból, a félelmek gyökereit kiirtod. Megbocsájtod mindenkinek a karmokat, a tüskéket, a fogakat, a gyökereket. Felcsatolod a szolgálati jelvényt. Kötényszerűen bőrcsíkok csüngenek le róla. A bőrcsíkokon fémdíszek függenek. Amikor menetel a sereg, csörömpölésétől menekül az ellenség. Menekülnek az érzékenység macskáit, a sértődékenység sündisznói elgurulnak, a harag kutyái elfutnak, a félelem növényei felszívódnak. Felcsatolod a szolgálati jelvényt. HeHagurat emet. Felcsatolod. Az égi telefonzsinóron az alapzörej elcsendesül. Érted azt aki fölötted van. A fölötted lakozó meghallja a kiáltásodat. Égi szekerekkel siet segítségedre. Égi lovascsapatokkal siet segítségedre.

HeHagurat emet.

HaNealim levaszer.

A caliga fontos. A caliga nagyon fontos. A páncélzat megvéd. A caliga segít a támadásban. A győzelem kulcsa a gyors előrehaladás. HaNealim levaszer. A saru talpát szegekkel verték ki. Szegekkel. Keresztről származó szegekkel. A szegek segítenek az egyenletes súlyelosztásban, a szegek segítenek az előrehaladásban. A caliga, a saru, haNealim levaszer. A talpat szegekkel verték ki. A málya súlya jobban eloszlik, a lábbeli sok ezer mérföldön át kitart. Ahová lábnyomod esik ott beszora támad. Mily gyönyörűségesek a beszora hirdetőinek lábai! Ahová lábnyomod esik, ott beszora hangzik. Mily gyönyörűségesek a beszora hirdetőinek lábai!

Kitéped a lábadból az erőszakosság szilánkjait, a nyugtalanság csápjait lesodrod magadról, az idegesség ollóit messzire dobod, a háborúság lándzsáit félrehajítod, a viszály karjait lefejtod, az erőszakosság tenyereit lefelé fordítod. Menetelnek a caligák.

HaNealim levaszer.

HaMagen haEmuna.

A kar a vaspánt alá fűzve, a kéz markolja a peremre erősített bőrfogantyút. A pajzs. Egy másik dimenzióból érkező nem látott dolgok pajzssá tömörülnek. HaMagen haEmuna. A nem látott dolgok pajzsa. Olyan mint egy páncélüveg. Tüzes nyilak csorbulnak ki a pajzson, vádló beszédek pattannak vissza, átkok hullanak le, szidalmak törnek össze, káromló beszédek válnak semmivé, hízelkedő beszédek esnek darabokra a pajzson. Bumeráangként visszarontanak kiküldőikre.

HaMagen haEmuna.

HaHerev haRuah.

A gladius. Irtóztató pusztítást végez azok között, akiknek nincsen vértjük. A kardmarkolat fából van. Szádba veszed a kardmarkolatot. HaHerev haRuah. Szavak készülődnek, puskagolyók röppennek ki, nyilak süvitenek el. Sziklazúzó pöröly aprítja a törmeléket. HaHerev haRuah. Öl és megelevenít.

A szájból kihull minden fecsegés a földre, kiesik a kritizálás a fűbe, eltűnik a kétség a lombok között, szétmállik az aggodalmaskodás a levegőben. Szádba veszed a kardmarkolatot. HaHerev haRuah. A kardmarkolat fából van. A fa és a ruah összekapcsolódik. Az időbeli és az időtlen összekapcsolódik. Szavakon keresztül összekapcsolódik. Szádba veszed a kardmarkolatot. HaHerev haRuah. Tűzben izzik a gladius. HaHerev haRuah. A fa nem ég el ettől a lángtól. Más lángok elpusztítják a fát. A fa nem ég el ettől a lángtól. Tűzben izzik:

HaHerev haRuah.

Tehilat ketonet.

A gyapjúköpeny. A hangjegyek láncolata, a dallamok köntöse, a furulyaszók fonása, a dobhangok nemezei, az orgonahangok fonalai, a gitárhangok bolyhai, a trombitahangok vásznai. A dicséret köntöse. Tehilat ketonet. A szomorúság lecsorog a hamuba, a depresszió levágódik a hantok közé, a halál szelleme alá száll a rögök alá, a gyász szelleme felszívódik a semmibe. A hangjegyek láncolata, a dallamok köntöse, a dicséret köntöse, tehilat ketonet. Piros fonalak láncolata, ezüst nemezek dörömbölése, arany fonalak sípolása, kékszínű bolyhok pengése, fehér vásznak hangja és csöndje. A dicséret köntöse.

Tehilat ketonet.

A bárka

És elkészült. Szóljatok nekik, hogy jöjjenek be! Suttogás hallatszott. Mert az Úr szája szólt. Az Úrnak a szája szólt. Szóljatok nekik, hogy jöjjenek be! És jönnek hosszú sorokban. Állatok jönnek hallgatván a suttogó szavakra. Különböző karakterek jönnek, különböző alkatok. Moccan a lélek.

Milyen lelkületek jönnek?

Jön az alföldi szitakötő. Mennyire ködösít, mennyire nem hagyja, hogy átlásson a szitán. De most jön, mert hallja a suttogó szavakat.

Jön az alpesi tarajosgöte. A gőgös, a felfuvalkodott.

Jön az apró partfutó. Milyen mitugrász, törtető. De most mégis elindul.

Jön a borzas gödény. Eddig csak vedelt és vedelt. Elhajtja poharát és elindul.

Jön a bagoly. Eddig csak a könyv és a könyv érdekelte. De most ő is elhajtja könyveit és elindul.

Jön a cifra pehelyréce. A címlapokon virító manöken. De most lelép a címlapokról és elindul.

Jön a dolmányos varjú. A büszke, nemesi származású.

Jön a dunai nagy hering. A tömegember. De most nem érdekli a tömeg.

Jön az európai sün. Aki eddig beburkolózott pitiáner provincializmusába. Most mégis elindul.

Jön az énekes papagáj. A mindig másokat utánzó művész.

Jön a güzüegér. Aki szorgalmasan és értelmetlenül dolgozott eddig.

Jön a galléros pávián. Az előkelő úrhatnám úr.

Jön a huszármajom. A sémákban gondolkodó katona.

Jön a vándorpatkány. Aki mindenfélebe ezerszer belekezdett, aztán mindent ezerszer félbehagyott.

Jön a zsiráf. A megszokottól eltérő alkatú, gondolkodású.

Jön a kacagó gerle. A komolytalan. A hívó szavakra mégis megkomolyodik.

Jön a kucsmás poszáta. A barbár, a disznóölések hőse, a vérevő.

Jön a ló. Akit ezerszer lóvá tettek.

Jön az üstökösgém. A sztár, a hirtelen csillagszerű karriert befutó.

És megszólal az angyalkórus. Megszólal a fuvola hangja. És sietősre fogják lépteiket.

Siet az arany sakál. Aki mások tragédiájából meggazdagodott.

Siet az almalepke. A mások áldását megdézsmáló tolvaj.

Siet az amerikai patkánysikló. A gengsztereket utánzó, kisstílű bűnöző.

Az aranyos bábrabló siet. A tisztességtelen haszonra törő temetkezési vállalkozó.

Siet a berki tücsökmadár. A művészeket kihasználó menedzser.

Siet az erszéyes patkány. A zsebmetsző.

Siet a feketefejű törpepapagáj. Aki rutinszerűen lop, csal, hazudik.

És szóljanak a hegedűk! És szaladjanak! Térjenek el útjaikról! És szaladnak.
Szalad a karmosbéka. Alattomos bűnöket hátrahagyva szalad.
Szalad a karvalybagoly. Az intellektuális hatalmával visszaélő bűnöző.
Szalad a párdackaméleon. A ragadozó, másokat megtévesztő politikus.
És szólaljon meg a gitár! Hallják meg a hívó szavakat! És rohanjanak! És rohannak.
Rohan az amazonpapagáj. Aki feminista eszméket vallott eddig.
Rohan a citrombillegető. Az avantgárd öltözetű hölgy.
Rohan az éjjeli pávaszem. Az éjszakai mulatók hölgye.
Rohan a rózsás flamingó. Aki csak a divattal törődött eddig.
Rohannak és rohannak. Hallják a hegedű hangját. Szóljanak a trombiták! Merüljenek fel a kutakból! És kússzanak az ajtóhoz! A bárka ajtajához. Állatok jöjjenek az ő nemük szerint! És kússznak.
Kúszik a bajuszos denevér. Az okkultizmus tudás ágazatából.
Kúszik a kilencöves tatu. A karatézó, akit a sport rángatott bele az okkultizmusba.
Kúszik a keleti cickány. Akit mindig a keleti vallások érdekeltek.
Kúszik a kis patkósdenevér. Aki mindig a szerencsejátékkal foglalkozott.
Kúszik a szemölcsevő szöcske. A természetgyógyász.
Kússznak az ajtóhoz, a bárka ajtajához. Hallják a trombita hangját.
Szólaljanak meg a dobok! Szólaljanak meg! Szóljatok nekik! Szóljatok nekik, hogy érkezzenek meg!
Érkezik az apácalúd. A vallásos, aszkéta hölgy.
Az ájtatos manó. Aki a vallásos formalizmus rabságában élt.
Érkezik a böjti réce. Aki vallásos magamutogatást csinált a böjtből.
Érkezik a bűvárpók. Aki az Igébe alámerülve olyan „igazságokat” hoz fel, ami a ragadozását szolgálja.
Érkezik az ékfarkú halfarkas. A keresztények kárából élő.
Érkezik a fehértorkú denevér. Aki prédikáció mögé rejti okkultizmusát.
A sziklapapagáj érkezik. A mechanikus, törvénykező keresztény.
A vízidisznó érkezik. Aki összepiszkítja az élő vizeket.
Érkeznek és érkeznek. Karakterekkel, lelkületekkel, bűnökkel. És eléri az ajtót. A bárka ajtaját. A bárka ajtaján báránylvér. És átjutnak az ajtón. A báránylvér segítségével átjutnak az ajtón. Megtörténik a csoda. És felszívódik torz természetük. És juhokká változnak. Megtörténik a csoda. A bárka fedele lezárul. Megmenekültek.

Játék

„Ideje van: ideje volna!”
-talán egy furcsa hangon szólva,
talán egy másik hangon is.
Az idő, időnként kóborolva,
időnként megdöbbenne: van idő!
Az idő magát nem zsebre vágta.
Kóborolt nem egy másik térben.
És mindig van talán és hátha.

Edény

rájön a semmi hogy semmi
persze a semmi hol van
nem könyv nem lapjai között
valami semmi oldal

ahol a semmi ott szél lesz
persze a szél az a minden
egy ing és egy üres edény
szél lobog át az ingen

Kapcsolatok

A menyasszony időnként olyan állapotban van,
mint a Bethesda tava kőszikla nélkül.
Kézenfogva sétálgat Haszút úrral.
A kősziklára mindenki ráállhat. Haszút úr
viszont csak egy-egy embert tud bevezetni
a tóba, mikor ott vannak az angyalszárnyak,
mikor ott van az örvény.

A báránybőrbe bújt bárány

Egy báránybőr fekszik előttem kiterítve. Vegyük szemügyre. Vizsgáljuk meg mind makroszkóposan, mind mikroszkóposan a jellemzőit. Felületes effektusok, szokások, kapcsolatrendszerek, nyelvi, stílusbeli fordulatok. Kitűnően alkalmasak arra, hogy egy farkast elrejtssenek. Van olyan menyasszony, amelyik a bárányokat nem ismeri fel. A báránybőrbe bújt bárányokat viszont igen. Tömegesen alkalmazkodnak a bárányok a szokásokhoz. Tömegesen aggatják magukra a báránybőrt. Csak idő kérdése, mikor jelennek meg közöttük a báránybőrbe bújt farkasok.

Mákostészta halászlével

ez itt kelet-Európa kérem
az egy mondat a zse reflexeiből
szótt szőnyeg a kősziklára terítve
rajta ül a menyasszony

Képvers Malevicsnek

Az előtérben fehér bárány, a háttérben fehér menyasszony

Elidegenedés

Ha a menyasszony nagyvárosi. Sejtjei közé beszivároghat az elidegenedés. Nagyobb távolság lehet két sejt között, mint az egyiptomi József és az ígélet földjének lánya között. És a három út: több ezer kilométer áthidalása, vagy On papja lánya, vagy a semmi.

Átváltozás

könnyebben lesz nyakörvvé
az egy mondat a zse vidékén
a nyomtatóökök szája előtti

Maszk

a szőlőtőn nőtt hét szőlővessző
a hét szőlővesszőbe oltva hét szilvafa
addig lízing míg fedezete megvan
mi van mögötte pontosan mi van

kívül bárány belül semmi
a semmiből nő ki hét szilvafa
a víz tükrén fejfelé egy séta
mi van mögötte pontosan mi van

Színlelés

a zebra azért bújik
a tradíciók rácsa mögé
hogy fehér lónak látsszon

zebrát tartani rácsok között
a tradíciók rácsaival
tettetni ez egy üldözött

egy rab, egy ló, a színe fehér
és közben zebra csak
csalárd feje a tévéig elér

Szulimánusz három mondata

A víz szeretete különbözteti meg a halászt a macskától, aki szintén szereti a halat, de kerüli a vizet.

Ha eljön a sötétség, minden macskáról kiderül, hogy fekete.

Diabolos szeret fehér és fehér bábuval sakkozni.

A bohóc

kiáll a bohóc a színpadra
csörgősipkásan
szamarak legelnek körülötte
szamárháton ülve
szamárságokba csomagolva
hívogat valaki
a hátatfordítók eltávolodnak
a valóságba csomagolt
szamárságok felé
a hívó szóra hallgatók

a színpadra lépnek
látják eltűnni a bohócsipkát
látják eltűnni a szamarakat
látják eltűnni a számárságokat
szemeik előtt megnyílnak
az új dimenziók
a hátatfordítók visszanéznek:
megszaporodtak a csörgősipkások
később majd többen visszatérnek
és látják majd eltűnni a bohócsipkákat
a szamarakat és számárságokat
és megnyílnak szemeik

Genezis

Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. Kezdetben teremtette Isten az eget, amelyet szem nem látott, fül nem hallott. Kezdetben teremtette Isten a földet. A földet Isten a semmiből teremtette.

És előhívja az Úr a semmiből a földet. És előáll a föld.

Megformálja belső magját, befedi folyékony külső maggal. Forró, olvadt kőzetből köpenyt készít, körülveszi földkéreggel. A rétegek mozgásba jönnek, egymásba nyomódnak, széthúzódnak. Formálódik a bíborvörös szárdiusz, a sárga, áttetsző topáz. Elkészül a zöld smaragd, az üvegszerű, kék zafir. Köveket formál az Úr keze, köveket a föld belsejében. Köveket formál, hogy legyenek kövek a hósenben.

És előhívta az Úr a semmiből a földet. És előállt a föld.

És mondta Isten: legyen világosság! És lett világosság.

És előlépett a fény a semmiből. Megjelent a mindenség színpadán. Kalapját levéve megjelent. Magában hordozván a szívarvány színeit. Hullámok és korpuszculák kergetőznek a fényben. Az energia időnként anyagnak öltözik. Öltözik az anyag időnként energiának. Egymás köntösét cserélgetik, s közben tánkra perdülnek a fényvel. Dicséretet zengenek.

És mondta Isten: legyen világosság! És lett világosság.

És lett este, és lett reggel, első nap.

És elválasztotta Isten a mennyezet alatt lévő vizeket a mennyezet fölött lévő vizektől.

És lett este, és lett reggel, második nap.

És mondta Isten: emelkedjék ki a száraz! És úgy lett.

Vizek vonulnak, hullámok rohannak, és szétválnak a vizek. Szétválnak a hegygerincek mentén. Hegyek emelkednek a magasba, sziklazátonyok törnek a felszínre, földrészek válnak szárazzá.

És mondta Isten: emelkedjék ki a száraz! És úgy lett.

És mondta az Isten: legyenek növények! Csírázzanak a semmi magjaiból! És növények növekednek.

Hirtelen egy amazóni tündérrózsa nyílik a vizeken, japán sárgamoszat jön elő a semmiből, kenyérhéjszivacs lepi el a vizek aljzatát. Fekete amazóni kardfű növekszik a partok mentén, folyami páfrány nyújtogatja leveleit. Egy bíborfekete hagymát szólítanak a létezésbe. Orchidea, kaktusz, mahagóni fa növekszik. Szavak, szavak, szavak. Szavak szólítanak növényeket a nap alá. Egy libanoni cédrus óriási fatörzse emelkedik. Ágai átllyuggatják az eget, gyökerei a föld mélyét kutatják. A mandulafát szólítják a nap alá, virágzik, gyümölcsöket terem. A szavakból nyílik Sáron rózsája. Egy vadtök növekszik.

Vitorlaként mozognak óriási levelei. Szára rátekeredik a jövőre. Egy szőlőtőke töri át a semmi falait.

És az Úr szája szól: legyenek növények! És vannak növények.

És lett este és reggel, harmadik nap.

És mondta az Úr: legyenek világító testek az ég mennyezetén! És úgy lett.

Egy láthatatlan kéz formálja a galaxisokat. Az örvénylő felhő koronggá lapul, közepében egy-egy gázcömb összesűrűsödik. Egy láthatatlan kéz formálja a világegyetemet. Előhívja a semmiből. A galaxisok milliárdszámra lüktetnek, pulzálnak, forognak tengelyük körül. És a nap, és a hold, és a csillagok mindig engedelmessé válnak a formáló kéznek. „Állj meg nap Gibeonban, és hold az Ajalon völgyében!” És megáll a nap, és vesztegel a hold is.

És mondta Isten: legyenek világító testek az ég mennyezetén! És lettek világító testek az ég mennyezetén.

És lett este, és lett reggel, negyedik nap.

Pezsdüljenek meg a vizek!

Szavak kavargatják fel a vizeket. Lüktetnek, hullámoznak a tengerek. Állatok úsznak be a vizekbe. A semmiből halak bújnak ki, csapkodnak uszonyaikkal. Medúzák lüktetnek, tengeri csillag forog, korall bukik elő. Vízi állatok rakódnak egymásra. Nyüzsögnek, élnek. Fickándoznak, pörög a paradicsomhal. Még névtelenül, mert nem volt még ember, aki elnevezze őt. Bejön a létbe a sárga

fakorall. Pörög, pompázik, szemet gyönyörködtetően. De nem volt még ember, nem voltak szemek, amik gyönyörködjenek benne. Megrezdül a vizekben a világító medúza. Piros dárdasün moccan, élvezvén a létezés örömét. Állatok jönnek és jönnek a semmiből. Fehér tollpolip merül fel a vizekből. Kék kéregszivacs lepi el az aljzatot. Vörös tűzhalak kergetőznek, bíborfejű díszmárna lélegzik kopoltyúival. Pettyes csikóhalak jelennek meg hirtelen, megindul ereikben a vér. Egy szivárványhal csillogó teste jelzi előre egy szövetségkötés ígérését. Szürke lanthál jelenik meg, előremutatván egy királyra. Bajuszos nyelvhal kergetőzik egy papagájhallal és egy bóbításhallal.

Pezsdüljenek meg a vizek! És megpezsdülnek a vizek.

És repdessenek a szárnyak! Madárdalok rezeitessék meg a levegőt! És repdesnek a szárnyak.

Madarak bújnak ki a semmi tojásaiból. Vízimadarak szelik át a tengereket. A fákra madarak telepednek. Verdesnek szárnyaikkal, csicseregnek, dalolnak. A szivárvány színei szerint madarak érkeznek. Érkezik a vörös vércse, a sárgarigó. Csicsereg a zöldike, a kékfejű denevérpapagáj csapdos szárnyaival. Repül a barnáslila fülű kolibri. Madarak repülnek a szivárvány színei szerint. Érkezik a keresztcsőrű. Csőrével előremutat egy tárgyra. Felszáll hirtelen a hajnalmadár, ami a sziklafalakra építi fészket. Rámutat szárnyaival a kősziklára. Bepottyan a lébe a gyöngybagoly. Előremutatván egy város gyöngykapuira. Madarak jönnek és jönnek. Repül a bíbormellű nektármadár, aranygalamb csapdos szárnyaival, ezüstsirály szeli át a levegőt. Egy strucc rohan be a létezésbe, csicsereg a csipcsalfüzike.

Repdessenek a szárnyak! És repdesnek a szárnyak.

És lett este és reggel, ötödik nap.

És jöjjenek elő... Jöjjenek elő a barmok, a csúszó-mászó állatok, a szárazföldi vadak! És jönnek.

A semmi méhéből érkeznek. Bukfenceznek a mezőn, nyerítenek, bögnnek, üvöltenek. Megtöltik tüdejüket a létezés örömeivel. Dobban a szívük. Egy oroszlánkölyök bukfencezik a fűben, szemei fürkészik a jövőt. Nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, a vezéri pálca. Mert eljön Siló, érkeznek vizeken. Egy piros lábú teknős mászik elő a semmiből, zöld leguán hempereg, vörös macskamedve cammog. Lemeztaréjos ősgyík néz körül, sapkás fóka kúszik elő, sárganyakú erdeiégér futkos. Egy pápaszemes maki és egy szőke oroszlánmajmocska játszadozik, kergetőzik egymással. Egy celebeszi cibetmacska fogyasztja el első ételét. Kapafogú őselefánt trombitálja az első szólamokat.

Jöjjenek elő a barmok, a csúszó-mászó állatok, a szárazföldi vadak! És előjöttek.

És végül teremtette Isten az embert az ő képére. Férfiúvá és asszonnyá teremtette őket. Saját képmására teremtette őt.

És lett este, és lett reggel, hatodik nap.

És elvégezte Isten a munkáját. És megáldotta Isten a hetedik napot, és megszentelte azt.

És lett este és reggel, hetedik nap.

Kövek

Ti vagytok az épület élő kövei, egy szellemi házzá épüljétek! Épüljétek szellemi házzá ti is, mint élő kövek! Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel szellemi házzá!

Ha pedig kövekből való oltárt készítesz nekem, ne építsd faragott kövekből! Ha pedig oltárt emelsz nekem a kövekből, faragott követ ne használj! Ha pedig kövekből csinálsz nékem oltárt, ne építsd azt faragott kőből!

Mert a köveket a víz mossa, szél csiszolja. A szél lecsiszolja a köveket, és a víz megmossa. A víz tisztítja meg, és a szél csiszolja le a köveket.

Sárdonix

A bölcsességgel nem ér fel se arany, se ólomüveg, arany ékszerért sem kapható. Nem ér fel vele arany és üveg, se nem cserében érte aranyedény. Nem ér fel vele az arany és gyémánt, aranyedényekért be nem cserélhető.

A bölcsesség kikutatja a téglavörös és fehér sávokkal tarkított követ. A téglavörös és fehér sávokkal tarkított kő: a sárdonix. Leül egy köre Filep, a próbára tett, a próbákat kiállt. Sárdonix fekszik az alapokban. A téglavörös és fehér sávokkal tarkított kő.

Krizolith

Az Úr a legkeményebb követ is megmunkálja, a hegyek gyökerét is feldúlja. A kovára nyújtja ki kezét, feldúlja tövükből a hegyeket. Ráveti kezét a kovakőre, a hegyeket tövükből kiforgatja.

Megmunkálja az olajzöld színű, áttetsző követ is. A gyorslábú szarvast magához vonzza és megmunkálja. A gyorslábú szarvas: Naftali. A gyorslábú szarvas az olajzöld színű, áttetsző kő. Az olajzöld színű, áttetsző kő: krizolith.

Egy volt vámszedő vándorol Etiópiában. A volt vámszedő Máté. Az olajzöld színű, áttetsző kő: krizolith. Krizolith a szent város fundamentumában.

Agát

A drágakőhöz vezető ösvényt nem ismeri az ölyv, a sólyom szeme sem pillantja meg. Ösvény az, melyet nem ismer ragadozó madár, s nem villan rá a sólyom szeme. Van ösvény, amelyet nem ismer a sas, sem a sólyom szeme nem látja.

De Te felhozod Uram a felszínre a szalagos színezettségű követ. A kőnek belsejében felhők vagy szivárvány. A szalagos színezettségű kő: agát. Had háborgatja Gád nemzetiségét, majd ő hág annak sarkába. Felhők és szivárvány. A szalagos színezettségű kő: agát.

Jáspis

Ki tudja a föld mélyének titkait?

Ki tudja a hajónak nyomát a mélytengeren?

Ki tudja a föld mélyének titkait?

Az Úr kiszárítja a tengerek medrét, és felszínre hozza a rejtettet. Hogy ne könnyezzenek elköttötte a vízereket, s napvilágra hozza a rejtelmet. Elköti a folyók szivárgását, az elrejtett dolgot pedig világosságra hozza.

Felszínre hozza a csillogó, sima felszínű, téglavörös színű követ. Felszínre hozza a vérjás pist. Jáspis fekszik a ragadozó farkas lábnyomában. A ragadozó farkas reggel ragadományt eszik, este zsákmányt oszt. A csillogó, téglavörös színű kő: jáspis. A csillogó, téglavörös színű kő: Benjámín.

Simon Péter, Jóna fia, az emberhalász sétál a tengerparton. Az Úr felszínre hozza a csillogó, téglavörös követ. Egy jáspis fekszik az alapokban.

Kisopráz

Mit ér a bölcsesség? Nem ér annyit Etiópia topáza, színarannyal sem megfizethető. Nem ér fel vele Kús topáza, tiszta színarannyal nem mérhető fel. Nem ér fel vele Kúsnak topáza, színarannyal sem mérhető össze.

Istenem Te látod az almazöld színű követ, márványszerű erezzel. Az almazöld színű kő: a kisopráz. Perzsiában sétál egy ember: Tadeus. Az almazöld színű kő: a kisopráz. Az almazöld színű kő a szent város alapjában. Egy kisopráz van beépítve Jeruzsálem kőfalai alatt.

Ki tudja a föld mélyének titkait?

Ki tudja a menyasszony útját a vőlegénnyel?

Ki tudja a föld mélyének titkait?

Topáz

A vasérc a földből vétetik, és a kövekből olvasztják a rezet. A vasat a porból veszik, és rézzé öntik meg a követ. A vasat a földből hozzák elő, és a követ ércce olvasztják.

És a földből kerül elő egy sárga színű, áttetsző kő. A fegyverek inát szegték az ökörnek. A fegyveres szíve helyén sárga színű, áttetsző kő. A sárga színű áttetsző kő: a topáz. A sárga színű áttetsző kő: Simeon. Sárga színű áttetsző kő a hósenen. A topáz mégis ott van a hósenen.

A jeruzsálemi gyűlés elnöke végigsétál Jeruzsálem utcáin. Az elnököt Jakabnak hívják. Sárga színű, áttetsző kő fekszik egy város fundamentumában. A sárga színű, áttetsző kő: a topáz.

Berillus

Korall és kristály nem is említhető, mivel a bölcsesség becse nagyobb, mint az igazgyöngyöké. Korall és kristály nem is említhető, s a bölcsesség birtoka gyöngyöknél különb. Korall és kristály említeni sem való, a bölcsesség ára drágább a gyöngyöknél.

Az Úr ismeri a világoskék színű, áttetsző követ, többméteres, oszlopformájú kristályaival. A világoskék színű, áttetsző kő: a berillus.

Tamás sétálgat Indiában és evangelizál. A berillus ott fekszik az alapokban. A világoskék színű, áttetsző kő: a berillus.

Ónix

Az Úr a sziklákban tárnákat hasít, és meglát a szeme minden drága dolgot. A sziklába tárnát vág, és minden drágakövet meglát a szeme. A sziklába csatornákat hasít, s meglát a szeme minden drágaságot.

Látja a tompa fényű követ, melyben fehér és fekete rétegek váltakoznak. József termékeny fa, ágazata meghaladja a kőfalat. Üldözik a nyilazók, de Jákob Hatalmasa, Izrael pásztora, kősziklája megsegíti kezével. Megáldja a mélység áldásaival, az emlékek, az anyaméh áldásaival, az ég áldásaival megáldja. Jákob áldásai rászállnak a testvérek közül a kiválasztottra. A tompa fényű kő: ónix. A tompa fényű kő: József. Az Úr látja a tompa fényű követ, melyben fehér és fekete rétegek váltakoznak.

Kálczédon

A föld mélyének ismerete, az emberi lélek rejtelseiről való látás nem kapható Ófir aranyáért sem, se nem drága ónix- és zafirkőért. Nem mérhető föl Ófir színaranyával, drága zafírral és sóhammal. Nem mérhető össze Ófir aranyával, nem drága ónixszal, sem zafírral.

Az Úr ismeri a föld mélyét. Ismeri a hússzínű, érdes felszínű követ. A hússzínű, érdes felszínű kő a kálczédon. Egy kálczédon van beépítve a szent város alapjába. A Jelenések könyvét írja Páthmós szigetén János. A hússzínű, érdes felszínű kő a kálczédon.

Szárdiusz

Ki tudja a föld mélyének titkait?

Ki tudja a keselyű útját a levegőben?

Ki tudja a föld mélyének titkait?

Íme az ezüstnek van lelőhelye, és ahol bányásszák, az aranyak. Mert van az ezüstnek eredete, és helye az aranyak, ahol olvasztják. Bizony az ezüstnek bányája van, és helye ahol tisztítják, az aranyak.

És van lelőhelye a bíborvörös színű kőnek. A bíborvörös színű kő: a szárdiusz. A bíborvörös színű kő állhatatlan, mint a víz. Szétfolyik, mint festék az olcsó vásznan, ha a félelem végigsétál a köveken. Ha a próbák kemencéje izzik, a bíborvörös kő olvad, mint a jégcsap. A bíborvörös kő a szárdiusz. A bíborvörös kő: Rúben.

Ki az aki látja a föld mélyében a bíborvörös színű követ?

Ki ismeri a lélek rejtett titkait?

Ki látja a szent város fundamentumát?

Ki ismeri Bertalant, a Kánából való evangélistát?

Ki erősíti meg a fundamentumban a bíborvörös követ?

Smaragd

Ki az aki véget vet a sötétségnek, és látja véges-végig a homály és a sötétség köveit? Aki véget vet a sötétségnek, és véges-végig átkutatja a köveit a homálynak és vakhomálynak, ki az? Ki az aki határt vet a sötétségnek, és átkutatja egészen és végig a homálynak és a halál árnyékának követ?

Ki az aki meglátja a mélyben a friss fűhöz hasonló, zöld színű követ? Ki az aki látja a zöld színű követ dobogni mellkasokban. Fegyverek inát szegték az ökörnek. A friss fűhöz hasonló, zöld színű kő: a smaragd. A friss fűhöz hasonló zöld színű kő: Lévi. Ki az aki látja a smaragdot a hósenben, ki az?

Ki az aki látja, hogy a Volga partjáig elviszik a Könyvet? Ki az aki látja Andrást a Volga partján ülni? Ki az aki látja a smaragdot egy város alapzatában?

Gyémánt

A föld, amiből a kenyér terem, olyan odalént, mint a parázs. A földből ered a kenyér, alatta fel van dülva, mint tűzzel. Van föld, amelyből kenyér terem, alant pedig fel van forgatva, mintegy tűz által.

A gabonamag nem égett meg a parázstól a föld mélyében. Áttörte első kéveként a pokol mennyezetét. Mint kenyér, ellátja élelemmel a földet. A legkeményebb és legtisztább ásvány nem égett meg a föld mélyében. A legkeményebb és legtisztább ásvány itt van a nap alatt. A legkeményebb, legtisztább ásvány: a gyémánt. Izsakhár erős csontú szamar. Izsakhár robotoló szolgál. Kemény a csontja, mint a gyémánt. Gyémánt ül a gyémánton. Ki ül a nőstényszamar vemhén? A legkeményebb és legtisztább ásvány itt van a nap alatt. A legkeményebb, legtisztább ásvány: a gyémánt.

Jáczint

A mélységben kövek vannak, a mélység kövei. Kövei a zafirkó ágya, és aranypor van bennük. Zafirnak helye az ő kövei, s aranyporai vannak. Köveiben zafir található, göröngyeiben arany van.

Kövei között van egy aranyszínű, gyémántfényű kő. Kígyó van az úton, szarvaskígyó az ösvényen. A kígyó a ló körmébe harap, lovagja hanyatt esik. Egy aranyszínű, gyémántfényű kő van az úton, egy aranyszínű, gyémántfényű kő van az ösvényen. Ítéli az ő népét. Szabadításodra várok, Uram! Az aranyszínű, gyémántfényű kő: a jáczint. Az aranyszínű, gyémántfényű kő: Dán.

Egy aranyszínű, gyémántfényű kő gördül be Egyiptomba. A kananeai Simon végigmegy a városok utcáin, megpihen a piramisok tövében. Jáczint a fundamentumokban. Az aranyszínű, gyémántfényű kő: jáczint.

Zafir

A felszínen járókelőktől elfeledve, emberektől távol, egy fiú csimpaszkodik a bányaúrben. Akiról a lábak is megfélelkeznek, alámerül és lebeg emberektől messze. Akiról nem tudnak a felszínen gyalogló lábak, lebeg és bolyong, távol a halandóktól.

Ahogy lebegett és bolyongott Jóna a cethal gyomrában. Testén csikóhal és ciklámenlazac úszott keresztül. És a tengerből, a mélységből fölmerül egy áttetsző, üvegszerű kék kő. Az áttetsző, üvegszerű kék kő: a zafir. Az áttetsző, üvegszerű kék kő: Zebulon. Lakása elér a tengerig, a kikötőig lakik Zebulon. Lakása elér Czidonig.

Mennydörgés szól a tengerek felett, Boanergés szava rezegetti meg a levegőt. Egy Jakab nevű férfi ül a tengerparton. És közben egy áttetsző, üvegszerű kék kő épül be a fundamentumokba. És a zafirra kövek, kövek és kövek épülnek.

Amethiszt

A kőhöz vezető utat nem tudják a büszke vadak, az oroszlán sem lépked azon. Nem járnak arra vadállatok, az oroszlán sem csörtet ott. Nem tiporják meg a büszke vadak, nem vonul el rajta oroszlán.

De Te felhozod Uram a mélyből a lila színű, áttetsző követ. De Te megmutatod a lila színű, áttetsző kő természetét. Köröskörül búzamezők. Áser kenyere kövér, királyi csemegét szolgáltat. A lila színű, áttetsző kő: amethiszt. A lila színű, áttetsző kő: Áser.

Pál, a pogányok apostola gyalogol a búzamezők közt. Pál, akit megköveztek. Változtasd a követ kenyérré! Ha megdobnak kövel, dobd vissza kenyérré! A lila színű, áttetsző kő: amethiszt. A lila színű, áttetsző kő a szent város alapjában.

Karbunkulus

Ki tudja a föld mélyének titkait?

Ki tudja a kígyónak útját a kősziklán?

Ki tudja a föld mélyének titkait?

Az Úr utat tör a lakatlan völgyben, a barlangi patakok mentén. Távolság a lakóktól aknát tör, a mélyben eltűnő barlangi patakok útjain. Aknát tör távol a lakóktól, a sziklák belsejében folyó patakok nyomán.

És felhozza a vörös színű drágakövet. Felhozza a vörös színű karbunkulust. Felmerül az oroszlánkölyök a jövőből. Felmerül a fejedelmi bot, a vezéri pálca a barlangok vizéből. Napvilágra kerül a szőlőtőhöz kötött szamár. Eljön Siló a vizeken. Ruháját borban mossa, felöltőjét szőlő vérében. Eljön Siló, tejtől fehérek fogai. Hamisítatlan tejtől. A tejből betűk hullanak. És körbejárják a földet. És felhozza az Úr a vörös színű drágakövet. A vörös színű drágakő: a karbunkulus. A vörös színű drágakő: Júda. A vörös színű drágakő: az oroszlánkölyök.

Aki kimozdítja a köveket rendelt helyükről, magára ejti azokat. Aki köveket szakít ki, megsérül általuk. Aki a köveket helyükből kihányja, fájdalmat szenved azok miatt.

Mert ideje van a kövek szétszórásának, és a kövek összerakásának. Ideje van a kövek eldobásának, és ideje a kövek fölhalmozásának. Ideje van a kövek elhányásának, és ideje a kövek egybegyűjtésének.